

STRATEGICKÝ PLÁN **ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ**

1. ÚVOD

Shrnutí dosavadního postupu a práce

Vytvořit strategický plán Českobratrské církve evangelické rozhodl 34. synod na svém 1. zasedání v roce 2015. Synodní rada za tímto účelem ustavila **strategickou komisi**, která nyní (od počátku roku 2017) pracuje ve složení: Miloslav Běťák (za Diakonii ČCE), Daniel Fojtů, Michal Kitta, Miroslav Maňák (za správní radu Personálního fondu), Miroslav Pfann (za předsednictvo synodu), Jaromír Plíšek (za ÚCK), Roman Mazur, Petr Sláma (za Spolek evangelických kazatelů), Petr Šilar, Eva Zadražilová, Vladimír Zikmund a Daniel Ženatý (poslední tři za SR).

Strategická komise předkládá nyní synodu po dvouleté práci a průběžných konzultacích se synodní radou a širším vedením církve **návrh první části strategického plánu**. Konečnou verzi plánuje předložit 1. zasedání 35. synodu na jaře 2019.

Strategický plán ČCE

Strategický plán je dokument, který po důkladné inventuře současných poměrů i odhadnutelných budoucích výhledů **vtěluje snahu systematicky a strategicky plánovat do konkrétních úkolů a kroků**, a to i v delším časovém horizontu. V našem případě by takovým horizontem měl být výhled k roku 2030.

Záměrem je, aby církev díky těmto naplánovaným konkrétním krokům a úkolům v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu co nejlépe naplňovala své **hlavní poslání**. Tím je podle nás „*oslavovat Boha slovem i celým životem, zejména zvěstovat evangelium o spasení v Ježíši Kristu každé generaci a všem bez rozdílu, vysluhovat svátosti podle Kristova ustanovení, společnou prací horlivě usilovat o vždy plnější poznávání pravdy Boží, tvořit obecenství víry, lásky a naděje ve vzájemné službě a pomoci i v řádu a kázni podle Písem a přijímat odpovědnost za věci veřejné.*“ (preambule Církevního zřízení)

Tři roviny života církve

Bohatě rozrůzněný organismus církve se všemi jejími životními projevy jsme se rozhodli pracovně rozdělit do **tří rovin**.

Klíčovou rovinou je podle protestantského pojetí **rovina života a služby farních sborů** – v optimálním případě existence živých a pestrých společenství, díky kterým se člověk našeho prostoru a naší doby může rozmanitým způsobem setkat s evangeliem, jeho projevy a důsledky. Farní sbory jsou tvořeny **jednotlivci a skupinami**, z nichž některé si zaslouží zvláštní pozornost. **Seniorátní sbory a povšechný sbor** pak mají svůj hlavní úkol právě v podpoře života a služby farních sborů. Kromě toho ovšem plní i další úkoly.

Infografika č. 1: Tři roviny života církve

I. Život sboru: 1. Bohoslužby / 2. Katechetická setkání / 3. Neformální a jednorázová setkání / 4. Pracovní setkání / 5. Pastorační / 6. Místní Diakonie a diakonie / 7. Sbor v obci / 8. Misijní otevřenost / 9. Zbožnost / 10. Správa a organizace / 11. Minulost a tradice sboru / 12. Místní ekumena a partnerství / 13. Hospodaření, budovy / 14. Přechod na samofinancování

II. Lidé ve sboru: 1. Členové / 2. Rodiny / 3. Presbyteři / 4. Kurátoři / 5. Kazatelé / 6. Rodiny kazatelů / 7. Zaměstnanci / 8. Dobrovolníci / 9. Výpomocní kazatelé / 10. Generace (děti, mládež...) / 11. Aktivní nečlenové / 12. Odcházející členové

III. Nadsborové struktury: 1. Senioráty / 2. Povšechný sbor / 3. Ustřední církevní kancelář / 4. "Velká" ekumena / 5. "Velká" Diakonie / 6. Evangelická akademie / 7. Vztah k ETF UK / 8. Strategická a podporovaná místa / 9. Vztah k veřejné správě / 10. Vyjádření k veřejným tématům / 11. Kaplani / 12. Mezináboženský dialog / 13. Hospodaření povšechného sboru / 14. Přechod na samofinancování

Kazatelská témata

Všechny níže předložené cíle a úkoly první části strategického plánu se týkají **témat souvisejících s kazateli**, ačkoli strategická komise při své práci nastalo zohledňuje především situaci ve farních sborech.

A. Při probíhajícímu přechodu na samofinancování je pro naši církev klíčovým úkolem **zajistit kvalitní kazatelské obsazení sítě farních sborů a zajistit finance na platy kazatelů**. Níže předložené návrhy tuto problematiku zásadním způsobem řeší.

B. **Kazatelské téma je v současnosti v církvi velmi živé**, především kvůli nečekané a silné vlně odchodů kazatelů v posledních letech. Proto je tato problematika aktuálně intenzivně promyšlena a projednávána na všech úrovních církve. V našich návrzích se pokoušíme nejdůležitější výstupy z těchto diskuzí zohlednit.

Infografika č. 2: Vybraná témata projednaná a připravená pro 1. část strategického plánu

I. Život sboru: 1. Bohoslužby / 2. Katechetická setkání / 3. Neformální a jednorázová setkání / 4. Pracovní setkání / 5. Pastorační / 6. Místní Diakonie a diakonie / 7. Sbor v obci / 8. Misijní otevřenost / 9. Zbožnost / 10. Správa a organizace / 11. Minulost a tradice sboru / 12. Místní ekumena a partnerství / 13. Hospodaření, budovy / 14. Přechod na samofinancování

II. Lidé ve sboru:

5. Kazatelé / 6. Rodiny kazatelů

**PRVNÍ ČÁST
STRAT. PLÁNU**

III. Nadsborové struktury:

podporovaná místa /

7. Vztah k ETF UK / 8. Strategická a

14. Přechod na samofinancování

Návrh první části strategického plánu ČCE „Reformanda 2030“

Součástí první části strategického plánu se v případě jeho přijetí stanou jen **nadpisy a odstavce označené hlavními římskými a podřazenými arabskými číslicemi**. Odstavce menší kurzívou a infografiky jsou ilustrující a vysvětlující, a součástí vlastního znění strategického plánu nebudou.

2. REFORMANDA 2030: STRATEGICKÝ PLÁN ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ – PRVNÍ ČÁST

PREAMBULE

Církev

Církev je podle svědectví Bible společenstvím, které si povolává a jako svůj lid vede Hospodin, Bůh Izraele. Tento Bůh se v dějinách svého lidu překvapivě představil v Ježíši z Nazareta. Když ho lidé ukřižovali, Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Řekl tak ano k jeho životu na zemi. S Ježíšem, s jeho kázáním a s jeho mocnými činy, se přiblížilo Boží království, tedy situace, kdy „je po Božím“. Zvěst o Božím království platí všem lidem na zemi.

Věříme, že jako Bůh stvořil svět a vzkřísil Krista, tak také na konci času prosadí své království. Díky Kristově oběti a jeho vzkříšení se nám účast na Božím království otevírá již v naší době. Na svých křižovatkách jako jednotlivci i jako církev vyhlížíme nad Biblí Ducha svatého a jeho vedení.

Dějinné rozrůznění

V čase mezi Kristovým vzkříšením a jeho druhým příchodem křesťané hledají, jak víru zakreslit do souřadnic života na zemi, jak ji srozumitelně tlumočit a nabízet současníkům. Toto mezidobí je přehlídkou pokusů, jak uspořádat dílčí dějinné útvary církve. V těchto pokusech hrály vždy vedle teologických motivů roli i faktory kulturní, ekonomické, sociální a politické.

V rámci tohoto hledání a dějinného rozrůznění patří Českobratrská církev evangelická do rodiny církví vzešlých z české a evropské reformace 15. a 16. století. Po období rekatolizace byla ve svých dvou povolených konfesích vždy silně menšinová, většinou otevřená osvícenství a snahám o české národní obrození.

Logika předposledního

Díky svobodě, která plyne z reformační redukce na to, co je pro život člověka před Bohem skutečně podstatné či „poslední“ (sola fide, sola gratia, sola scriptura), mohou evangelíci v nové situaci – sto let od vzniku ČCE, více než čtvrt století po pádu komunismu, v situaci hospodářské odluky od státu – s rozmyslem a kriticky potěžkat a zvážit jednotlivé „předposlední“ výrazové prostředky, které si na své cestě dějinami osvojili a které společně vytvářejí české evangelictví. Tato inventura musí mít jako kritérium biblický výměr církve a jejího poslání.

Vzhledem k zásadní roli místního křesťanského sboru v životě křesťana se zdá vhodné vyjít při hledání strategie ČCE, tedy při rozvaze o prioritách pro nadcházející jedno až dvě desetiletí, právě od úrovně místního sboru.

Strategický plán se proto ve svém celku soustředí na to, jaká je teologická funkce a praktická podoba života místního evangelického sboru, a to jak navenek, vůči místní obci i vyšším úrovním církevní správy, tak dovnitř, vůči svým členům. Ptá se proto:

Co je smyslem existence místního sboru (navenek = vůči obci, i dovnitř = vůči svým členům), jaký je cíl jednotlivých sejití a aktivit během týdnů a měsíců, jak tomuto cíli odpovídá jejich konkrétní podoba?

Jaký úkol mají v životě sboru ČCE vůči jeho specifickým skupinám i navenek ustanovení **sboroví funkcionáři** (kazatelé a jejich rodiny, kurátoři, presbyteri a další spolupracovníci) a jak křesťansky sloužit **specifickým skupinám** ve sboru a v jeho blízkém okolí?

Co je smyslem existence vyšších struktur církevní organizace (seniorát, povšechný sbor...) a jak tomuto smyslu odpovídá konkrétní podoba těchto struktur?

V této základní struktuře dokumentu chceme utřídit a funkčně propojit mnohé z toho, co se týká života církve v současnosti a blízké budoucnosti.

KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY KAZATELSKÉ SLUŽBY

I. Dlouhodobým strategickým úkolem církve je stanovit, jaké kvalifikační předpoklady mají naplňovat její kazatelé, kde a jak mají tyto kompetence získávat a posilovat.

I.1 Církev stanovuje kvalifikační předpoklady (kompetence nezbytné k výkonu) kazatelské služby takto:

A. Vědomosti:

- odborná znalost Bible, u jejíhož výkladu se křesťané scházejí, aby pro sebe a svou dobu zaslechli evangelium
- odborná znalost zápasů o podobu křesťanské víry a jejich důsledků v dějinách a v současnosti
- základní odborná znalost filosofického rozhovoru
- základní odborná znalost světových náboženských systémů i české religiozity
- základní odborná znalost fungování společenských procesů i psychiky jednotlivce

B. Dovednosti:

- schopnost samostatného teologického úsudku
- schopnost sdílet evangelium autenticky vzhledem k Bibli a učení ČCE
- schopnost sdílet evangelium lidsky věrohodně, s ohledem na příjemce srozumitelně, kreativně a kulturně přiměřeně
- schopnost vypracovat a realizovat misijní koncepci daného místa
- schopnost duchovního doprovázení
- schopnost spoluvytvářet komunitu a dle obdarování jejích členů je zapojovat do společné práce a služby
- schopnost týmově spolupracovat se členy sboru i s kolegy kazateli a přijímat vedení jiných
- schopnost stanovit v životě svou soukromou, rodinnou a pracovní sféru a tato vymezení průběžně udržovat a korigovat
- schopnost sebereflexe a zvládání vztahových krizí i schopnost požádat včas o pomoc
- schopnost vést či odpovědně delegovat komunikaci sboru s obcí a s ekumenou
- schopnost spoluvést administrativu a hospodaření sboru

C. Postoje:

- víra jako živý vztah s Bohem a jako souhlas s učením církve/ČCE
- touha po stálém obnovování a prohlubování této víry
- ochota přijmout povolání sloužit církvi jako kazatel či kazatelka
- přímý a vstřícný vztah k lidem ve sboru i mimo sbor
- přímý a vstřícný vztah k tradici ČCE a dodržování jejích řádů

I.2 Synodní rada bude v součinnosti s příslušnými komisemi jednat se zástupci ETF UK o tom, kde a jak se požadovaných kompetencí kazatelů ve vzdělávacím kurikulu nabývá, a nabídne svou účast při vytváření nové formulace profilu absolventa programu „Evangelická teologie” ETF UK.

I.3 Synodní rada bude každoročně jednat o aktuálních potřebách a možnostech posílení profesních kompetencí kazatelů. K tomuto jednání přizve zástupce ETF UK, vikariátní komise, Spolku evangelických kazatelů, komise pro celoživotní vzdělávání, strategické komise a další partnery podle svého výběru.

HLEDÁNÍ NOVÝCH KAZATELŮ

II. Dlouhodobým strategickým cílem církve je, aby měla dostatek kvalitních a ochotných kazatelů připravených k práci a službě ve sborech všech stupňů i pro jiná pověření duchovenskou službou mimo církev.

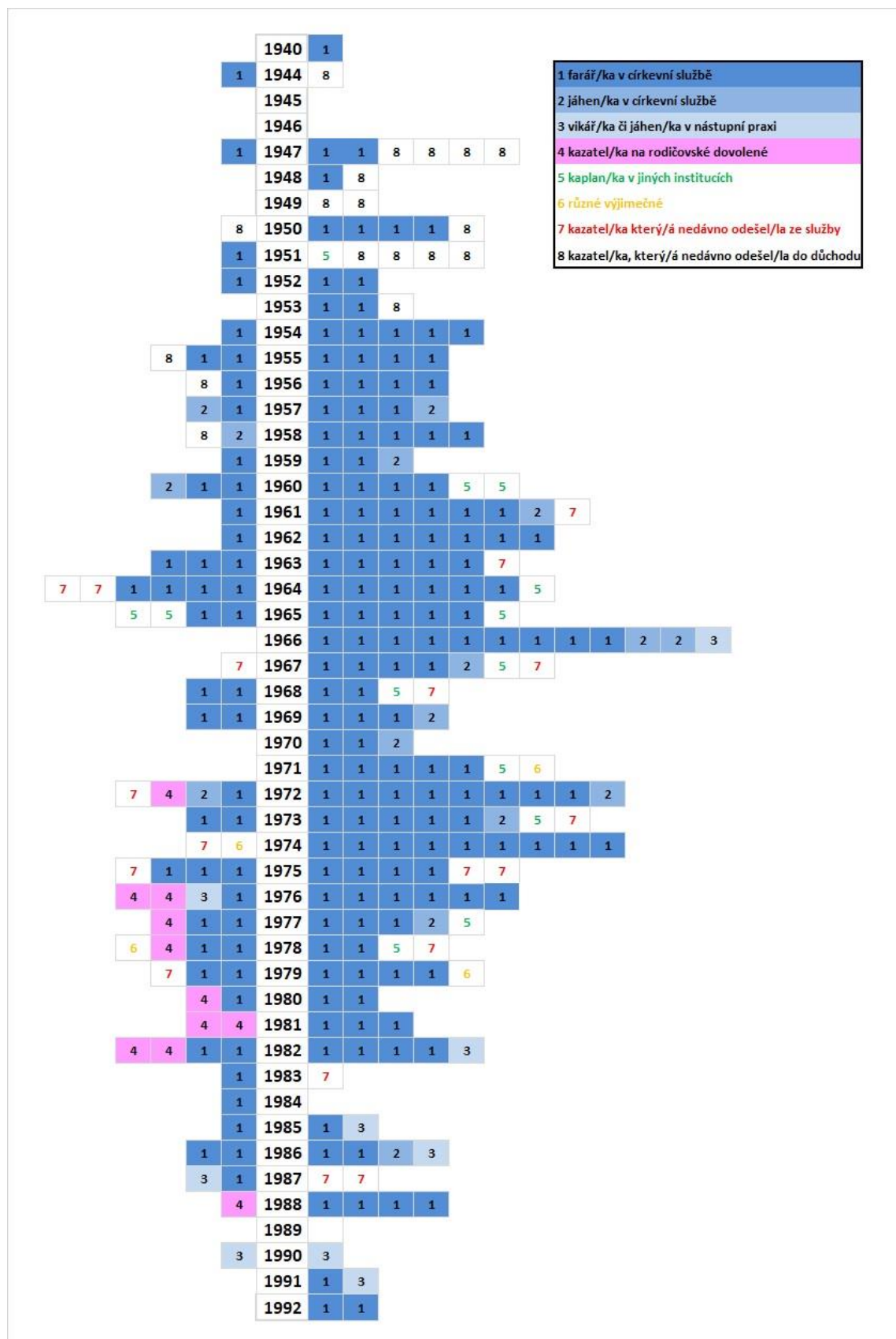
II.1 Synodní rada vytvoří a začne naplňovat strategii vyhledávání a povzbuzování aktivních evangelických mládežníků ke studiu teologie či k jinému vhodnému zapojení do práce církve.

Žádoucí strategie může zahrnovat např. modlitební podporu, tematizování kazatelské i jiné práce v církvi na mládežnických akcích, představení mládežnických a kazatelských vzorů formou přiměřenou mladé generaci a jejímu způsobu komunikace, vyhledávání vhodných osobností ve spolupráci s odbory i faráři mládeže a seniorátními výbory...

II.2 Synodní rada bude průběžně sledovat demografické složení farářů a jáhnů v církvi. V případě hrozícího výrazného nedostatku farářů a jáhnů navrhne synodu přijetí opatření, např. tak,

- aby se ve větších sborech uvolnilo kazatelům více prostoru pro teologickou práci zaměstnáním nekazatelů (zvýšením počtu pastoračních pracovníků, asistentů atp.)
- aby se v menších sborech podpořilo vytváření smíšených týmů pro správu vícero sborů najednou
- aby se otevřely dveře ke vstupu do kazatelského zaměstnání obdarovaným a osvědčeným výpomocným kazatelům
- aby obdarovaní a osvědčení nekazatelé středního věku byli podpořeni k případné volbě kazatelského povolání za jejich „druhou“ profesní kariéru
- aby církev pravidelně oslovovala vybrané bývalé kazatele ČCE s pozváním k návratu do služby

Infografika č. 3: Demografický strom kazatelů a kazatelek v církevní službě – podle ročníku narození, farářky a jáhenky vlevo od příslušného ročníku, faráři a jáhnové vpravo

PODPORA NA CESTĚ KAZATELSKOU SLUŽBOU OD STUDIA TEOLOGIE AŽ PO DŮCHOD

III. Dlouhodobým strategickým cílem církve je, aby faráři a jáhni pracovali a sloužili v církvi svobodně, radostně, obětavě a věrně a aby jejich práce mohla být v souladu s jejich rodinným životem.

III.1 Synodní rada v rámci ÚCK vytvoří pozici průvodce kazatelskou službou a následně se ji pokusí obsadit vhodnou osobou. Jeho pracovní náplň bude koncipována tak, aby se mohl stát poradcem na cestě kazatelskou službou a koordinátorem pro obsazování uprázdněných sborů. V obdobích, kdy tato pozice nebude obsazena, synodní rada rozdělí jeho nejdůležitější úkoly mezi jiné vybrané členy církve.

Ačkoli naše řády ukládají péči o kazatele a nejdůležitější laické pracovníky (členové seniorátních výborů, kurátoři) především představitelům a správním orgánům seniorátů a povšechného sboru, v praxi se ukazuje, že především ve středních a větších seniorátech nelze z časových důvodů tento úkol dlouhodobě, systematicky a kvalitně naplňovat. Proto je potřeba úsilí seniorátních výborů a synodní rady podpořit prací průvodce kazatelskou službou. Obsazení této pozice bude mít ovšem smysl pouze tehdy, pokud na ni bude získána osoba, která má výborný přehled a vnímavost pro specifika kazatelské práce, života kazatelských rodin i dobrovolnické práce ve sborech.

III.2 Synodní rada vytvoří koncepci péče o partnerky kazatelů a partnery kazatelek, jejíž náplní bude povzbuzení a poděkování církve, příp. kulturní, společenský a vzdělávací program podle jejich zájmu.

RESTRUKTURALIZACE SÍTĚ KAZATELSKÝCH MÍST A FARNÍCH SBORŮ

IV. Dlouhodobým strategickým cílem církve je, aby vysláním a prací svých kazatelů podporovala život a službu těch společenství, ve kterých je o sdílený křesťanský život a společnou službu vážný zájem. Míru této podpory bude církev průběžně přizpůsobovat velikosti a živosti sborů.

IV.1 V rámci restrukturalizace ČCE a na cestě k úplnému samofinancování se výše kazatelských úvazků ve farních sborech rozrůzní. Synodní rada stanoví standardní náplň plného kazatelského úvazku a revidovanou podobu evidenčního statistického výkazu. Kontrolní funkce bude následně svěřena především seniorátním výborům.

V současnosti je síť kazatelských míst v naší církvi tvořena jen plnými úvazky: 1,0, 2,0 a 3,0. Takto rozvržená síť kazatelských míst neodpovídá nynějšímu širokému vějíři života farních sborů, zvláště proto, že v církvi převažují menší a střední sbory. V časech, kdy o svých příjmech i výdajích rozhodujeme již zcela nezávisle, je zájmem církve, aby úvazky kazatelů (a platy za ně vyplácené) odpovídaly potřebám reálného života ve sborech, a jako takové aby byly průběžně ověřovány. Výše navržený postup svěřuje hlavní kontrolní zodpovědnost seniorátním výborům, které mají dobrý přehled o pracovním „terénu“ sborů pod svou správou.

Navržené zásady pro stanovování výše kazatelských úvazků ve farních sborech jsou uvedeny níže jako návrh usnesení č. 2.

IV.2 Přestože církev preferuje plný kazatelský úvazek v jednom sboru, v podmínkách přechodu na samofinancování a restrukturalizace sítě sborů je nemůže udržet na všech místech.

Za další možné řešení pak církev považuje kombinování neúplných úvazků na více sborech, pokud jsou pro tuto spolupráci více sborů a jednoho kazatele stanovena jasná pravidla a hranice.

Třetím řešením je kombinování neúplného úvazku v kazatelské práci s prací v jiných institucích, pokud jsou pro tuto spolupráci stanovena jasná pravidla a hranice.

Kombinování neúplných úvazků na více sborech se týká návrh usnesení č. 3. níže.

Kombinování neúplného úvazku s prací v jiných institucích se týká následující bod IV.3.

IV.3 Synodní rada vypracuje etické i praktické směrnice pro kombinování neúplných kazatelských úvazků ve farních sborech s duchovenskou službou v jiných institucích nebo s necírkevním zaměstnáním.

IV.4 Synodní rada vypracuje směrnici k § 21 odst. 1-2 Církevního zřízení a k čl. 6 odst. 1, písm. b) a čl. 7 odst. 1, písm. a) Řádu o správě církve o možném sloučení či zrušení farního sboru, pokud neplní své základní funkce, a rozešle ji s příslušným komentářem všem seniorátním výborům a konventům.

Konceptu této směrnice se týká návrh usnesení č. 4. níže.

ZVYŠOVÁNÍ, ZPŘEHLEDNĚNÍ A ROZRÚZNĚNÍ KAZATELSKÝCH PLATŮ

V. Dlouhodobým strategickým cílem církve je, aby kazatelské platy byly přiměřeně vysoké a přehledné a aby obsahovaly významnou motivační složku.

V.1 Hospodářské zabezpečení vikářů a jejich rodin bude obdobné jako hospodářské zabezpečení začínajících farářů a jejich rodin.

V.2 Absolventům prezenčního doktorského studia teologie bude absolvování tohoto studia započítáno jako pětiletá kazatelská práce v církvi.

V.3 Průměrná kazatelská mzda se zvýší na úroveň 1,2 násobku průměrné mzdy v ČR.

Příslušná směrnice synodní rady o bydlení kazatelů zároveň stanoví konkrétní výši nájemného za kazatelský byt tak, aby nájemné představovalo přibližně jednu sedminu z takto navýšené průměrné kazatelské mzdy (nájemné bude moci být změněno z obdobných důvodů jako podle aktuálně platné směrnice synodní rady).

Kazatelé si zároveň z takto navýšených mezd budou hradit plnění spojená s užíváním kazatelského bytu v plné výši. Ve výjimečných případech, pokud byt neslouží výlučně k bydlení kazatele, ale kazatel jej používá pro služební činnost (pastorační rozhovory, přípravy ke křtu, sňatku či pohřbu, výuku náboženství, biblické hodiny apod.), popř. z důvodu nepřiměřené dispozice nebo špatného stavu bytu, se sbor a kazatel mohou domluvit na úměrném snížení výše plnění spojených s užíváním bytu.

V.4 Průměrně 20 procent celkových mzdových nákladů na kazatele bude rozdělováno formami, které zohlední osobní nasazení a kvalitu kazatelské práce.

V.5 Synodní rada připraví v součinnosti s platovou a strategickou komisí a se správní radou Personálního fondu harmonogram postupných kroků k naplnění cílů uvedených v bodech V.1-4.

STRATEGICKÁ MÍSTA

VI. Dlouhodobým strategickým cílem církve je, aby rozvinula svou práci a službu i na nejdůležitějších místech České republiky, kde ji dosud nekoná, nebo na důležitých místech, kde ji příslušný farní sbor kvůli své slabosti nedokáže již děle vykonávat.

VI.1 Strategickým zájmem ČCE je, aby v Ústí nad Labem byla plně obnovena sborová práce.

VI.2 Další případná strategická místa mohou být podle příslušných ustanovení církevního zřízení a církevních řádů navržena v dalších letech.

Pět největších obcí bez fungujícího sboru ČCE:

- Havířov / 11. největší obec / 80.000 obyvatel / bez jakékoli činnosti ze strany ČCE / ve městě mají velká a živá společenství mnohé jiné protestantské církve
- Karviná / 15. / 60.000 obyvatel / aktuálně nefungující kazatelská stanice Orlové
- Trinec / 29. / 37.000 / bez jakékoli činnosti ze strany ČCE / ve městě mají velká a živá společenství mnohé jiné protestantské církve
- Příbram / 32. / 34.000 / aktuálně nefungující kazatelská stanice Dobříše
- Litvínov / 42. / 26.000 / bez jakékoli činnosti ze strany ČCE

Okresy bez jediného sboru ČCE: Český Krumlov, Klatovy, Prachatice, Rakovník.

Čtrnáct okresů, ve kterých sbor/y máme, ale vykazujeme v nich nejmenší relativní demografickou aktivní sílu (od nejslabších): Ústí nad Labem, Písek, Plzeň-sever, Most, Chomutov, Strakonice (neobsazeno sídlo okresu), Kladno, Uherské Hradiště, Ostrava-město, Beroun, Liberec, Teplice, Opava a Frýdek-Místek.

Podle řádů církve náleží právo konzultace o případných dalších možných strategických místech všem seniorátním výborům.

VI.3 Působení kazatele na strategickém místě bude zohledněno jako výjimečné osobní nasazení a jako takové přiměřeně odměňováno.

VI.4 Pro potřeby řízení a strategického plánování činnosti ČCE bude zajištěna interaktivní mapa České republiky se zobrazením sídel sborů a hlavních údajů o nich.

VI.5 Pro potřeby řízení a strategického plánování činnosti ČCE bude zajištěn informační systém s nejdůležitějšími údaji o farních sborech, kazatelských stanicích a seniorátech.

PODPORA SBORŮ PŘI PŘECHODU NA SAMOFINANCOVÁNÍ

VII. Dlouhodobým strategickým cílem církve je, aby její sbory přešly na samofinancování informovaně, hrdě a solidárně.

VII.1 Synodní rada bude počínaje rokem 2018 každoročně jednat o vhodné aktuální podpoře sborů při přechodu na samofinancování. Tato podpora může obsahovat např. vydávání tiskovin, školení zástupců sborů nebo jiné vhodné formy.

VII.2 Synod stanovuje dlouhodobou strategii pro zajištění zdrojů na platy kazatelů sborů po přechodu církve na samofinancování takto:

var. A: rozhodne-li se synod zachovat stávající paušální odvod do PF

- prvním a hlavním zdrojem bude postupně navyšovaný odvod farních sborů do Personálního fondu za obsazené kazatelské místo, stanovený paušálně podle výše úvazku kazatele
- druhým zdrojem budou prostředky z restitučních náhrad vyplácených ČCE a výnosy z nich

var. B: rozhodne-li se synod pro přechod na nový kombinovaný odvod do PF

- prvním a hlavním zdrojem bude postupně navyšovaný odvod farních sborů do Personálního fondu za obsazené kazatelské místo, stanovený paušálně podle výše úvazku kazatele
- druhým zdrojem bude postupně navyšovaný odvod všech farních sborů do Personálního fondu, stanovený poměrně podle personální a hospodářské síly sboru
- třetím zdrojem budou prostředky z restitučních náhrad vyplácených ČCE a výnosy z nich

3. NÁVRHY USNESENÍ

Návrh č. 1:

Synod bere na vědomí dokument “Reformanda 2030: Strategický plán ČCE – první část” a pověřuje synodní radu, aby 1. zasedání 35. synodu předložila konečnou podobu celého strategického plánu.

Návrh č. 2:

Synod se usnáší, že v rámci restrukturalizace ČCE a na cestě k úplnému samofinancování se výše kazatelských úvazků ve farních sborech bude stanovovat podle následujících zásad a pověřuje synodní radu, aby pro 1. zasedání 35. synodu připravila návrh provedení tohoto usnesení:

1. *Výše kazatelského úvazku ve farním sboru je dána životem a zájmem tohoto sboru.*
2. *Standardní náplň plného kazatelského úvazku stanovuje a průběžně aktualizuje synodní rada.*
3. *Výši konkrétního kazatelského úvazku stanoví při každé volbě kazatele seniorátní výbor, a to na základě údajů o životě sboru z výročního evidenčního dotazníku (viz výše bod 1) a celocírkevních standardů (viz výše bod 2).*
4. *Pokud život daného sboru nekorresponduje s dosavadní výší úvazku kazatelského místa, bude výše úvazku před volbou přiměřeně upravena.*
5. *Případné zvýšení úvazku kazatele bude v průběhu doby povolání ve sboru možné jen se souhlasem seniorátního výboru.*
6. *Před volbou nového kazatele bude moci sbor požádat o dočasné zvýšení kazatelského úvazku, jehož je nositelem.*

Návrh č. 3:

Synod ukládá synodní radě, aby 1. zasedání 35. synodu předložila návrh změny řádů nově upravujících společné povolávání faráře nebo jáhna dvěma nebo více farními sbory (čl. 8 ŘSC).

Synod ukládá synodní radě, aby se při přípravě této novely řídila následujícími požadavky:

- a) *Sdružení farních sborů bude moci vzniknout pouze za účelem povolání společného faráře nebo jáhna ve dvou nebo více farních sborech. Společného faráře nebo jáhna lze povolat pouze ve farních sborech tvořících sdružení farních sborů.*
- b) *Sdružení farních sborů již nebude vznikat na základě dohody podle stávajícího znění čl. 8 odst. 2 ŘSC, ale na základě společné povolací listiny příslušných farních sborů, ve které budou uvedeny skutečnosti služby ve všech sborech tvořících sdružení a jejich vzájemné spolupráce.*
- c) *Součástí společné povolací listiny bude povinně ujednání o nejméně šesti každoročních společných zasedáních správních orgánů sborů sdružení.*
- d) *Kterýkoliv z farních sborů tvořících sdružení bude moci ze sdružení vystoupit ke dni skončení doby povolání faráře nebo jáhna v příslušných farních sborech.*
- e) *Součástí novely bude též změna Jednacího a volebního řádu a Pravidel povolávání farářů a jáhnů.*

Návrh č. 4:

Synod bere na vědomí následující koncept směrnice synodní rady k § 21 odst. 1-2 Církevního zřízení a k čl. 6 odst. 1, písm. b) a čl. 7 odst. 1, písm. a) Řádu o správě církve o možném sloučení či zrušení sboru, pokud neplní své základní funkce:

Za základní funkce sboru považujeme:

- a) schopnost shromáždit k pravidelným nedělním bohoslužbám v sídle sboru v průměru více než 10 osob*
- b) schopnost získat během kalendářního roku pro svůj vlastní život a službu nejméně 50.000 Kč (v součtu vybraných sbírek pro potřeby sboru, vybraných tuzemských darů a vybraného saláru)*
- c) schopnost staršovstva pravidelně se scházet v usnášeníschopném počtu*
- d) schopnost vytvořit dostatečnou poptávku po práci kazatele a schopnost aktivně hledat nového kazatele tak, aby administrace sboru netrvala více než 10 let*
- e) schopnost pravidelně konat přiměřenou misijní, diakonickou či pastorační aktivitu pro okolí sboru*
- f) schopnost zvládnout samostatně příslušnou správní agendu (vč. správy nemovitostí)*

V případě, že některý farní sbor neplní některou z těchto základních funkcí, příslušný seniorátní výbor zahájí konzultace s jeho staršovstvem. Výstupem těchto konzultací bude buďto společný plán sboru a seniorátního výboru mající za cíl jejich opětovné naplňování nebo návrh seniorátního výboru příslušnému konventu na sloučení či zrušení daného farního sboru.